

Ἀδελφοί μου,

"Στώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἴχαμεν ὁμιλήσει στὸ προηγούμενον μᾶθημα διὰ τὴν Θεῖαν Οὐσίαν τὴν ὅποσαν εἶχεν κάμει ἰδικὴν του χρῆσιν μέσα στοὺς κόσμους τῆς χωριστικότητος ὁ κληθεὶς ἄσωτος υἱός, ὡστόσον ὁ Υἱός τοῦ ΘΕΟΥ. Καί εἴχαμεν πεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ Θεῖα Οὐσία εἶναι ὁ Νοῦς.

Σὲ προηγούμενα μαθήματα εἴχαμεν ὁμιλήσει πολλά γι' αὐτὴν τὴν Θεῖαν Οὐσίαν. Οὐσία ὅμως ὀνομάζεται ὁ Νοῦς, ἀπὸ τὴν στιγμήν πού τοῦ γίνεται χρῆσις μέσα εἰς τοὺς κόσμους τῆς χωριστικότητος. Πρὶν μετατραπεῖ σὲ Οὐσίαν ὁ Νοῦς ἦτο Ἵπέρ Οὐσία. Ὅμως, ἡ λέξις αὐτὴ Ἵπέρ Οὐσία, τί ἔννοϊαν μπορεῖ νὰ διαγεῖρη; Κάτι ὑπὲρ τῆς Οὐσίας, ὑπέρτερον τῆς οὐσίας, δηλαδὴ τί μπορεῖ νὰ σημαῖνη αὐτό;

Θὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ γλῶσσα ἡ ἀνθρωπίνη εἶναι πολὺ πολὺ ἔλλεικτικῆς. Εἶναι δύσκολον οἱ λέξεις οἰασθήποτε γλώσσης νὰ δώσουν ἔννοϊας. Ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας ὅμως πρέπει νὰ μάθῃ τὸν τρόπον νὰ χειρίζεται αὐτὴν τὴν Θεῖαν Οὐσίαν, νὰ τὴν μορφοποιῇ σὲ ἔννοϊας, νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἰκανότητα τῆς ἔννοϊοπλαστικῆς. Θὰ μεταχειρίζεσθε νέας λέξεις.

Τί εἶναι ἡ Ἵπέρ Οὐσία; Πιωχὴ λέξις πού θέλομεν μετὰ τὴν λέξιν αὐτὴν νὰ εἰσχωρήσωμεν σὲ βαθειὰς ἔννοϊας. Τὴν λέγομεν Ἵπέρ Οὐσίαν. Τί μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ Νοῦς Ἵπέρ Οὐσία, ἢ ἡ Νοητὴ ὡς θὰ λέγαμεν Οὐσία; Πῶς νὰ μπορήσετε νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε αὐτό πρέπει νὰ ξεχωρίσετε τὲς δύο καταστάσεις. Ἡ Οὐσία Νοῦς ἡ ὅποια ἔχει φθάσει σ' ἓναν τέτοιον βαθμὸν κραδασμῶν πού μορφοποιεῖται, πού μπορεῖ νὰ μᾶς δημιουργήσῃ μέσα κάποιου παράγοντος, μιᾶς ὄντοτης, εἴτε αὐτὴ ἡ ὄντοτης εἶναι μία Θεῖα Μονάς ἢ μία Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσις ἢ ἓνας Ἀρχάγγελος, Νοητικὰ εἶδωλα. Ὀνομάζεται Οὐσία, Νοητικὴ Οὐσία, καὶ ἀπὸ τὴν στιγμήν αὐτὴν, αὐτὴ ἡ Νοητικὴ Οὐσία εἶναι τὸ μέσον πού τόσοσεν τὸ ΔΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ὅσον καὶ ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, κινῶσεν τὸν κατώτερον Νοητικὸν κόσμον. Εὐρισκόμεθα πλέον εἰς τοὺς κόσμους τῆς Χωριστικότητος.

Ὁ κατώτερος Νοητικὸς κόσμος εἶναι κόσμος μορφῶν Νοητικῶν εἰδώλων.

Τώρα, τί εἶναι ἓναν εἶδωλον Νοητικόν, καὶ τί μπορεῖ νὰ εἶναι ἓναν εἶδωλον ἀπὸ παχυλὴν ὕλην; Τί εἶναι ἓνα εἶδωλο; Ἐνα ὁμοίωμα. Ἐχομεν ἓναν ἀνθρώπον καὶ ἓναν τέλειον γλύπτην πού μᾶς δίδει ἓνα ἄγαλμα. Τὸ ἄγαλμα εἶναι ἓναν εἶδωλο; Ἀπὸ τί; Ἀπὸ παχυλὴν ὕλην; Τὸ ἄγαλμα αὐτό εἶδωλον εἶναι παχυλὴ ὕλη ἢ ὅποια, παραστάνει τί; Τὸ κάλλος, κάτι πέραν ἀπὸ τὸν ὄγκο, τὴν μάζαν τῆς ὕλης; Γιατί ἀσφαλῶς τὸ ἓνα ἄγαλμα ἀπὸ τὸ ἄλλο διαφέρει πολὺ, καὶ θὰ πρέπη ἓνας νὰ ξεχωρίσῃ τὸ μήνυμα πού δίδει ἓνας γλύπτης εἰς τὰ ἀγάλματά του, νὰ δῆ μέσα στὰ ἀγάλματα αὐτά, τὸ μήνυμα στὸν κόσμον πού δίδει ὁ καλλιτέχνης. Χιλιάδες ἀγάλματα μέσα στὸν κόσμον, ὅλα, μορφή, μάζα ὕλης, ὡστόσοσεν τόσοσεν πολὺ διαφορετικὰ τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ὅστε, πέραν τῆς μάζης τῆς ὕλης, ἓνα ἄγαλμα, ἓνα εἶδωλο δίδει κάτι ἄλλο, κάτι δικόν του. Ἐνα νόημα; Τὴν σκέψιν τὸ συναίσθημα τοῦ καλλιτέχνου. Ἄν μελετήσωμεν ὅλα τὰ εἶδωλα μορφῆς τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς μέσα στὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον, εἴτε αὐτὲς εἶναι τοῦ ζωικοῦ ἢ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, θὰ δοῦμεν πάλιν μιαν μορφήν, μάζαν ὕλης καὶ ἓναν μήνυμα. Μήνυμα ποίου; Ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας θὰ εἰσχωρήσῃ μέσα σ' αὐτὸ τὸ μήνυμα, θὰ τὸ γνωρίσῃ καὶ θὰ ἴδῃ τόσοσεν τὸν Ἀρχάγγελον, τὸν Προϊστάμενον Ἀγγελον καὶ τὸν Ἀγγελον τῆς μορφῆς πού δίδουν τὸ μήνυμα. Θὰ δοῦμεν τὸ εἶδωλον ἀπὸ παχυλὴν ὕλην καὶ κάτι ἄλλο.

Τώρα γνωρίζομεν τί εἶναι ἓναν εἶδωλο ἀπὸ παχυλὴν ὕλην. Εἴχαμεν ὅμως ὁμιλήσει προηγουμένως γιὰ εἶδωλα τοῦ Νοητικοῦ κόσμου, τοῦ κατωτέρου Νοητικοῦ κόσμου, κτισμένα ἀπὸ Νοητικὴν ὕλην, ὄχι παχυλὴν ὕλην. Καὶ ὁ κόσμος, ὁ Νοητικὸς κόσμος, ὁ κατώτερος ἔννοϊο Νοητικὸς κόσμος, κόσμος μορφῶν, ἀλλὰ ὡστόσοσεν ὄχι κόσμος πού τὰ εἶδωλά του νὰ ὑπακούουν εἰς τοὺς νόμους τῶν τριῶν διαστάσεων ἀλλὰ εἰς τοὺς Νόμους τῶν πέντε διαστάσεων, πενταδιάστατα. Αὐτὰ τὰ εἶδωλα τοῦ Νοητικοῦ κόσμου τοῦ κατωτέρου Νοητικοῦ κόσμου πρέπει νὰ εἶναι πολὺ πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ εἶδωλα

ἀπό παχυλήν ὕλην.

Σέ τί ὅμως εἶναι διαφορετικά αὐτά τὰ Νοητικά εἶδωλα;

Ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ὄχι μόνον θά τὰ μελετήσῃ αὐτά τὰ Νοητικά εἶδωλα, τόσον αὐτά πού ὁ ἴδιος μπορεῖ νά δημιουργήσῃ ἐνσυνειδήτως, αὐτά πού ἔχει ἤδη δημιουργήσει ἄτεχνα καί ἐπιπόλαια τά ὁποῖα ὀνομάζομεν στοιχειακά, ἀλλά κάποτε, ὅταν ἐνσυνειδήτως θά εἰσέλθῃ μέσα εἰς τόν κόσμον τῶν πέντε διαστάσεων, τόν κατώτερον Νοητικόν κόσμον θά γνωρίσῃ, θά ἐρευνήσῃ, θά μελετήσῃ καί ἐκεῖνος θά γνωρίσῃ τό μήνυμα αὐτῶν πού ἐκτίσαν, ὡς καί τήν φύσιν αὐτῶν τῶν Νοητικῶν εἰδῶλων.

Τώρα, τί εἶναι ἕναν Νοητικόν εἶδῶλον; Νά ἐρευνήσωμεν πρῶτον τί εἶναι ἕναν εἶδῶλον εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον. Ἐνα εἶδῶλον μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον μπορεῖ νά εἶναι μιὰ μάζα ὕλης πού δίδει ἕναν νόημα, συναίσθημα, ἐνός καλλιτέχνου, ἕνα ἄγαλμα πού δέν ἔχει μέσα ζωήν, διότι ὁ ἄνθρωπος ἔχει χάσει τήν δημιουργικήν σκέψιν, ὡς θά μελετήσωμεν ἀργότερα. Μπορεῖ νά ἔχῃ δημιουργήσει ὁ ἄνθρωπος ἀριστουργήματα ἐκτός τῶν ἀγαμάτων καί τῶν εἰδῶλων καί ἀντικείμενα ἄλλα, πάλιν θά τὰ πῶ εἶδωλα, θαυμάσια πράγματα τά ὁποῖα δέν ἔχουν μέσα τήν ζωήν. Θά δοῦμεν ὅμως μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον καί ζῶσες μορφές εἶδῶλα πού ἔχουν μέσα τό φαινόμενον τῆς ζωῆς, εἰς αὐτόν ἢ ἐκεῖνον τόν βαθμόν. Ὅπωςδήποτε ὅλα περικλείουν μέσα τήν Θεϊάν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν, Παναγαθότητα, τόν σκοπόν καί τόν πλήρη ἔλεγχον ἐπί τοῦ εἶδους καί ὡς φαινομένου τῆς ζωῆς μέσα στόν Χρόνον καί τόν Χῶρον.

Αὐτά εἶναι τά χαρακτηριστικά εἰδῶλων μέσα εἰς τόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον τῶν τριῶν διαστάσεων, στόν κόσμον τῆς χωριστικότητος, ἀλλά καί ὁ Νοητικός κόσμος ὁ κατώτερος εἶναι κόσμος τῆς χωριστικότητος καί ἄς εἶναι κόσμος τῶν πέντε διαστάσεων.

Τώρα θά ἴδωμεν τί εἶναι ἕναν εἶδῶλον Νοητικόν εἰς τόν κόσμον τῶν πέντε διαστάσεων, εἴτε τό εἶδῶλον αὐτό τό ἔχει δημιουργήσει ἕνας ἄνθρωπος, Ἄγγελος, Ἀρχάγγελος, τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὁ ΛΟΓΟΣ ἢ τό ΛΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Ὅλα τὰ Νοητικά εἶδωλα εἶναι προικισμένα μέ ζωήν, διότι ὅλη ἡ Νοητική ὕλη ὡς οὐσία εἶναι προικισμένη μέ ζωήν, ἰδικήν τῆς ζωῆς.

Θά μοῦ πῆτε τώρα, καί ἡ παχυλή ὕλη δέν ζεῖ; Τό ἄτομον δέν ζεῖ; Δέν εἶναι ἡ παχυλή ὕλη προικισμένη μέ τό φαινόμενον τῆς ζωῆς;

Ἀσφαλῶς. Καί ἕνα ἄτομον ζεῖ. Καί ἡ πέτρα ζεῖ, τό κάθε τι ζεῖ, μέ ἕναν τρόπον ὅμως πολύ διαφορετικόν ἀπό αὐτόν πού ὀνομάζει ὁ ἄνθρωπος ζωή μέσα σέ μορφή, μέσα σ' ἕναν σύνολο. Ὅμως, εἰς τόν κατώτερον Νοητικόν κόσμον τὰ Νοητικά εἶδωλα ζοῦν μέ ἕναν τέτοιον τρόπον διότι ἡ ζωή μέσα εἰς τόν Νοητικόν κόσμον, μέσα εἰς τήν Νοητικήν ὕλην, εἶναι πλέον καταφανής. Τό ἴδιο θά ἔλεγα καί γιά τήν ζωήν ὡς φαινόμενον μέσα εἰς τήν λεγομένην ψυχικήν ὕλην, εἰς τοὺς ψυχικούς κόσμους ὡς θά ἐρευνήσωμεν.

Ὅμως τώρα, ἂν μελετήσωμεν τὰ εἶδωλα μέσα στόν κατώτερον Νοητικόν κόσμον καί τὰ γνωρίσωμεν, γνωρίζομεν τό κάθε τι μέσα εἰς τόν ψυχικόν κόσμον, διότι κτίζεται ἀπό Νοητικήν ὕλην. Ὡστε ὁ Νοῦς εἰς τόν κατώτερον Νοητικόν κόσμον εἶναι εἰς τό σημεῖον ἀκριβῶς ἐκεῖνο πού εἰσέρχεται μέσα εἰς τοὺς κόσμους τῆς χωριστικότητος διὰ νά δώσῃ συγκεκριμένα Νοητικά εἶδωλα, μορφές. Μορφές ὡστόσο, πού περικλείουν ἐντονώτερα τήν ἔννοιαν καί τήν ἰδέαν ἀπό τές μορφές πού βλέπομεν μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον.

Τήν σχέσιν τῶν μορφῶν μέ τās ἐννοίας καί τās ἰδέας θά πρέπει νά τές ἐρευνήσωμεν καί νά τές μελετήσωμεν, ξεχωριστά σέ κάθε ἕναν κόσμον, ξεχωριστά στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, ξεχωριστά στόν ψυχικόν καί ξεχωριστά στόν Νοητικόν κόσμον.

Πέραν τοῦ κατωτέρου Νοητικοῦ κόσμου στόν καλούμενον ἀνώτερον Νοητικόν κόσμον πλέον ἔχω τήν οὐσίαν Νοῦ ἢ τό ὅτι θά ἔλεγα Ἰπέρ Οὐσίαν Νοῦ, τρόπος τοῦ λέγειν. Καί τί εἶναι Ἰπέρ Οὐσία; Θά ἔλεγα τό ἴδιο πρᾶγμα. σέ ὑψηλότερον κραδασμό, σέ ἐντονωτέραν ἐνέργεια. Ἐκεῖ πλέον ὅμως θά διακρίνω τήν μορφήν πιδ πολύ σάν ἔννοια καί Ἰδέα παρά σάν συγκεκριμένην μορφήν εἶδῶλο.

Αυτό είναι κάπως δύσκολο να το αντιληφθῆτε διότι ἔχετε συνηθίσει μόνον εἴδωλα καὶ μορφές να ἀντιλαμβάνεσθε πρὸς τὸ παρόν. Ὅμως, μὲ λίγην ἐξάσκησην στὸ μέλλον, θὰ ξεχωρίσετε τὴν μορφήν ἀπὸ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἰδέαν, μὲ ἐξάσκησην ψυχονοητικῶν γυμνασμάτων θὰ γνωρίσετε νέες καταστάσεις πέραν τοῦ ἀντιληπτοῦ μέσα στὰ ὅρια τῆς πραγματικότητος, πέραν τοῦ τοποχρονικοῦ κόσμου, μέσα εἰς τὸν κόσμον τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ. Καὶ εὐρισκόμεθα δρόμα μέσα εἰς τὸν κόσμον τῶν πέντε διαστάσεων.

Συναντοῦμεν τὸν Νοῦν καὶ πέραν τῶν κόσμων αὐτῶν; Πέραν τοῦ Νοητικοῦ κόσμου; Ὡστόσο, τῶρα μελετοῦμεν τὴν Οὐσίαν καὶ Ὑπὲρ Οὐσίαν Νοῦν, Οὐσίαν εἰς τὸν κατώτερον Νοητικὸν κόσμον, Ὑπὲρ Οὐσίαν εἰς τὸν ἀνώτερον Νοητικὸν κόσμον, λέξεις αἱ ὁποῖαι δὲν ἱκανοποιοῦν ἂν δὲν εἰσχωρήσωμεν σὲ καθαρὰς ἔννοιες.

Θὰ δοῦμεν τὸν Νοῦν εἰς τὸν Νοητὸν κόσμον καὶ εἶναι ἐκεῖ πού θὰ τὸν δοῦμεν πλεον τὸν Νοῦν σὺν ἀνέσπερο φῶς μέσα εἰς τὸν κόσμον τῶν Διτιῶν, τῶν Νόμων, τῶν Ἰδεῶν. Πέραν αὐτοῦ τοῦ κόσμου τοῦ κόσμου τῶν ἑξ διαστάσεων; Τῶρα ἔχομεν τὴν ἐρώτησιν. Πέραν αὐτοῦ τοῦ κόσμου, στοὺς κόσμους τῶν ἑπτὰ διαστάσεων καὶ πέραν τούτων, στοὺς θελοὺς κόσμους, τοὺς κόσμους τῆς θεώσεως, εἰς τοὺς κόσμους τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ, τῆς Πραγματικότητος, ἔχει ἀνάγκη τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ ἢ ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ἢ τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ΕἶΝΑ τῶρα εἰς τοὺς κόσμους αὐτούς, οἰουδήποτε μέσου ἔστω καὶ τοῦ Νοῦ;

Ἔχουν ἀνάγκη ἑνὸς κάτι γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν Αὐτάρκειαν;

Ὅχι. Ὑπάρχει ὁ Νοῦς ἐκεῖ; Πιθανόν. Ἄν οἱ ὄντότητες οἱ ὁποῖες ἔχουν εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, προσέξτε, ἐδῶ δὲν εἴμεθα σὲ χῶρον, εἴμεθα σὲ κατάστασιν, περικλείουν μέσα τοὺς τὴν Πανσοφίαν Παντοδυναμίαν καὶ Παναγαθότητα, πού περικλείουν μέσα ὅλην τὴν δύναμιν τῆς δημιουργίας, τοῦ μέσου πού ὀνομάζεται Νοῦς σὲ ὅλες τοὺς καταστάσεις, σὲ ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῶν κραδασμῶν τοῦ Νοῦ. Ὅμως, ὁ Νοῦς δὲν εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ διὰ νὰ αἰσθάνεται τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ τὴν Αὐτάρκειάν ΤΟΥ. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ Θεία Μονὰς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἄλλης καταστάσεως διὰ νὰ αἰσθάνεται τὴν Αὐτάρκειάν τῆς.

Σὲ ἐπόμενα μαθήματα, τόσο τοῦ ἔσω καὶ τοῦ ἐσωτέρου καὶ τοῦ ἐσωτάτου κύκλου, δύσκολα μαθήματα, ὥστόσο, σὰς προειδοποιῶ πού θὰ πάρουν χρόνον διὰ νὰ εἰσέλθετε εἰς τὰς ἔννοιαι καὶ τὰ βαθεῖα νοήματα. Θὰ μελετήσωμεν τὸν Χρόνον, τὸν Χῶρον καὶ τὸν τρόπον ἀπαγκιστρώσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας αὐτοεπιγνώσεως καὶ τῆς εἰσόδου μας στὴν κατάστασιν. Ἡ λέξις κατάστασις τῶρα δὲν σημαίνει ὅτι ἐννοεῖται, μεταχειριζόμενοι τὴν λέξιν αὐτὴν καθημερινῶς. Εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ἐντὸς ἡμῶν.

Τὶ ἐννοῶ μὲ τὴν κατάστασιν πέραν Χρόνου καὶ Χῶρου, εἶναι δύσκολον νὰ ἀντιληφθῆτε τῶρα, εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι εὐκολώτερον γιὰ σὰς.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".